

این چه فصل است؟

مقصد چه دور
راه ها چه دراز که آه
آه
آه

فصل پا های کوتاه و راه
که امتدادش بسوی افق نا پیدا
فصل شب های کوتاه
که بسوی آفتاب فردا
هزاران سال نوری را در انتظاریم
و تا صبح چشمک ستاره ها
و پیچیده در هاله راز خود را
(ناله ها و آه)
سفید میشود مو های سیاه
در غم های

گاه

بیگاه و

فصل عشق های کوتاه
که وقتی دستها بدهان نمی رسند)
عشق فقط به نان می ماند باقی
(برای ژولیده دامننابی پاپوش
آری ، فصل روز های دراز
فصل دست های کوتاه ست
گویم حسرتا فصل آنست که
نمیرسد

دهان دست ها به

فصل دست های کوتاه

از هر خوان

و شاخه زنی شاخه های جوان
(چو هر شاخه بسوی نور میکشد نگاه)

فصل شعار های کوتاه

آری ،

فصل شعارهای کوتاه و بی عملکرد ست

فصل تیر و آتش

زندان و شکنجه

فصل دام و دار و درد ست

آه

آه

آه

فصل کوچه های خالی و سرد

فصل پابرهنگان ولگرد ست

فصل گرسنگان نا امید ، دلسرد ست

فصل واژه آزادی و پیگرد ست

فصل جستجو ز میان کتاب چه باید کرد است

فصل جستجوی جواب چه باید کرد

چه باید کرد؟ است

چه باید کرد؟ است

سوما کاویانی

نومبر ۲۰۱۴